

Efter overgangen til staten den 1. april 1938 bibeholdt ordenspolitiet de fleste af de lokale leverandører, som hidtil havde fremstillet uniformer til de kommunale politikorps, og uniformsframstillingen er fremdeles decentraliseret i betydelig grad. De to større firmaer i København, som fremstiller uniformer til politiet, varetager kun leverancerne til de storkøbenhavnske og sønderjyske politikredse samt 3 andre politikredse, medens leverancerne til de øvrige politikredse, ialt 59, er fordelt på 47 uniformsskræddere i provinsen.

I sin 3. betænkning (side 86, jfr. side 114—115) henledte forvaltningskommissionen af 1946 opmærksomheden på, at de priser, som var fastsat i de gældende overenskomster mellem rigspolitichefen og uniformsskrædderne, var indbyrdes meget uensartede. Kommissionen udtalte samtidig som sin opfattelse, at framstillingen af uniformer, såsnart dette var teknisk muligt, burde samles hos enkelte større leverandører til faste priser.

Justitsministeriet kan i og for sig tiltræde, at det ville være rationelt at samle uniformsleverancerne hos et mindre antal firmaer i og udenfor København. Af hensyn til de lokale mindre firmaer, som hidtil — ofte gennem en meget lang årrække — har betjent politiet, fandt justitsministeriet det imidlertid rettest at lade rigspolitichefen undersøge, om en nedsættelse og standardisering af priserne ville kunne gennemføres på anden måde.

I skrivelse af 22. juni 1951 redegjorde rigspolitichefen for resultaterne af denne undersøgelse og indstillede, at der meddeltes ham bemyndigelse til ved forhandling med provinsskræddermestrene at søge fastsat ensartede priser, der ikke væsentlig oversteg de i henhold til overenskomsterne med de københavnske leverandører gældende priser.

I skrivelse af 12. juli 1951 meddelte justitsministeriet rigspolitichefen den ansøgte bemyndigelse, idet man samtidig anmodede ham om at lade uniformsleverancer, med hensyn til hvilke der ikke kunne afsluttes prismæssigt tilfredsstillende aftaler med de hidtidige leverandører, overføre enten til andre lokale skræddere eller til et af de to firmaer i København, der leverer uniformer til politiet.

Ved skrivelse af 22. oktober 1951 meddelte rigspolitichefen, at praktisk talt alle provinssleverandører under de foreliggende omstændigheder havde tiltrådt de af rigspolitichefen foreslåede ændrede priser og kontraktvilkår, herunder også overgangen fra skræddersyning til leverancearbejder. Besparelsen herved vil for finansåret 1952—53 udgøre ca. 90 000 kr., medens besparelsen i indeværende finansår har andraget ca. 65 000 kr., som dog fuldstændig opvejes af merudgiften som følge af de ved lønstigningerne bevirkede højere framstillingsomkostninger, jfr. herved anmærkningerne til § 19 II. I. 6. på forslaget til tillægsbevillingslov for finansåret 1951—52.

Helga Pedersen.

Heide-Jørgensen.

Svarskrivelse:

Justitsministeriet. København, den 9. februar 1953.

I. k. journ. nr. D. f. F. 78/1953.

Under henvisning til folketingets finansudvalgs skrivelse af 13. januar 1953, i hvilket det ærede finansudvalg udbeder sig en motivering for opretholdelsen af konstitutionshonorarer til tjenestemænd under fængselsvæsenet, jfr. tekstanmærkning nr. 20 til justitsministeriet på finanslovforslaget for 1953—54, skal justitsministeriet meddele følgende:

Det samlede fangetal i arresthuse, statsfængsler og særanstalter udgjorde i 1930erne nogenlunde konstant 2 200—2 300. Efter den voldsomme stigning i fangetallet under besættelsen i 1940—45 og i årene derefter har forholdene nu atter antaget en mere normal karakter, men en varig stigning i den almindelige kriminalitet